

til en Grundværdibeskatning. Man kan ikke, som de ærede Medlemmer, der er imod Forslaget, har sagt, tage Hensyn alene til den Benyttelse, der i det givne Øjeblik gøres af Grunden, thi saa vil man komme i den stærkeste Modstrid med selve Værdien i Handel og Vandel; man vil komme i den stærkeste Modstrid med den Værdi, der ansættes til Ejendomsskyld. Skal man have en fornuftig Vurdering af Grunden, der kan være et fornuftigt Grundlag for Skatteansættelsen, er det ganske givet, at man ogsaa i nogen Grad maa lægge Handelsværdien af det paagældende Areal til Grund. Jeg kan derfor i Modsætning til min ærede Partifælle, det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ole Hansen), der fraraadede at stemme for dette Lovforslag, med Glæde anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget i den foreliggende Skikkelse, idet jeg tror, at det, vi her staar i Begreb med at vedtage, vil medføre Forbedringer i det Skattegrundlag, vi for Tiden har, og Forbedringer, som i høj Grad tiltrænges.

Finansministeren (N. Neergaard): Heller ikke jeg skal vende tilbage til den principielle Drøftelse af denne Sag, som vi havde ved første Behandling. Jeg skal kun sige til min Partifælle, det ærede 4de tingvalgte Medlem, at naar han saa stærkt fremhævede det forbeholdne i Over-Skyldraadets Anbefaling af at lægge Jordvurderingen af 1920 til Grundlag for den første Beskatning af Grunden, vil jeg naturligvis indrømme, at denne Anbefaling var ret forbeholden, men det er jo i og for sig ikke et Bevis for, at den følgende Grundvurdering, der nu kommer, maa foranledige til lige saa forbeholdne Udtalelser. Thi der er jo praktisk talt en overordentlig stor Forskel mellem en Grundvurdering, som foretages forsøgsvis, og uden at det er Meningen, at der derpaa skal lignede Skat, og en Grundvurdering, der foretages med Skattepaaligning som Formaal. Ved den sidste vil der baade blive anvendt langt mere Omhu af de skattelegnende Myndigheder, som naturligvis ogsaa vil drage sig de Erfaringer og den Kritik til Nytte, som har været rejst overfor den sidste Vurdering, og navnlig vil de Ejendomsbesiddere, som

skal beskattes, være langt mere omhyggelige med at fremhæve deres egne Synspunkter og staa langt stærkere paa disse. Der vil blive en ganske anderledes effektiv Medvirken fra Ejendomsbesiddernes Side, et ganske andet Korrektiv til de paaliggende Myndigheders Skøn, end der kan være Tale om ved en Prøvevurdering. Derfor er det ærede Medlem ikke berettiget til at antage, at den Jordvurdering, der nu kommer, vil have de samme Ufuldkommenheder som den sidste; men trods disse Ufuldkommenheder anbefalede jo alligevel Over-Skyldraadets at lægge denne Vurdering til Grund. Imidlertid har baade Regeringen og Rigsdagen anerkendt den Tvivl, der kunde være i saa Henseende med Hensyn til Vurderingen af 1920, og har taget det praktiske Hensyn dertil, at der ikke paalignes Skat paa Grunden efter Vurderingsgrundlaget af 1920, men at man afventer den nye Vurdering, der foretages med Skatteansættelse for Øje, og først derefter anvender Princippet.

Det ærede Medlem havde foretaget nogle Beregninger med Hensyn til sin egen Kommune og mente deraf at kunne bevise, at Forudsætningen, hvorpaa Loven bygger, er forkert. Jeg kan ikke anerkende dette. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører. Der er jo, inden Lovforslaget blev fremsat, foretaget en Række Beregninger med Hensyn til forskellige Dele af Landet, som afgjort gaar imod de Resultater, det ærede Medlem var kommet til. Der er nu ikke nogen Tvivl om, at der herigennem skabes Betingelser for en retfærdigere Skatteansættelse end tidligere. Men skulde alle de ilde Spaadomme, der har lydt om de daarlige Resultater, der formentlig vilde følge af en Anvendelse af dette Princip, holde Stik, skulde virkelig alle Mennesker blive forfordelt ved denne Skat, baade større og mindre Landejendomsbesiddere, Skovejere og Byfolk, ja, saa ved jeg jo nok, hvad Resultatet vilde blive. Hvis disse Forudsigelser virkelig holdt Stik, vilde man naturligvis forlade dette Grundlag — vi vedtager jo ikke noget her for Evigheden. Jeg har saa fuldt som nogen erkendt, at det er et vanskeligt og delvis nyt Omraade, vi her kommer ind paa, og